

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 138/23

V Luxemburgu 13. septembra 2023

Rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-65/18 RENV | Venezuela / Rada

Všeobecný súd zamietol žalobu Venezuely proti reštriktívnym opatreniam EÚ

Vzhľadom na zhoršujúcu sa situáciu v oblasti ľudských práv, právneho štátu a demokracie prijala Rada Európskej únie 13. novembra 2017 reštriktívne opatrenia vzhľadom na situáciu vo Venezuele¹. V týchto opatreniach sa v podstate stanovil zákaz predávať, dodávať, prevádzať alebo vyvážať vybavenie, ktoré by sa mohlo použiť na vnútornú represiu, a služby súvisiace s uvedeným vybavením a vojenským vybavením akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe, subjektu alebo orgánu vo Venezuele alebo na použitie v tejto krajine.

Venezuela podala 6. februára 2018 na Všeobecný súd Európskej únie žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia nariadenia 2017/2063 v rozsahu, v akom sa jej jeho ustanovenia týkajú. Následne Venezuela upravila svoju žalobu tak, aby sa vzťahovala aj na rozhodnutie 2018/1656 a vykonávacie nariadenie 2018/1653², ktorými Rada predĺžila a zmenila prijaté reštriktívne opatrenia.

Všeobecný súd rozsudkom z 20. septembra 2019 žalobu zamietol ako neprípustnú z dôvodu, že napadnuté opatrenia sa priamo nedotýkajú právneho postavenia Venezuely³. Súdny dvor 22. júna 2021 na základe odvolania podaného Venezuelou zrušil⁴ rozsudok Všeobecného súdu v časti, v ktorej vyhlásil žalobu Venezuely za neprípustnú v rozsahu, v akom sa domáhala zrušenia článkov 2, 3, 6 a 7 nariadenia 2017/2063, a vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie vo veci samej.

Všeobecný súd v dnešnom rozsudku zamietol všetky tvrdenia, ktoré Venezuela uviedla na podporu svojho návrhu na zrušenie článkov 2, 3, 6 a 7 nariadenia 2017/2063.

Po prvé podľa Všeobecného súdu Venezuela nemá právo byť vypočutá pred prijatím sporných opatrení, ktoré predstavujú všeobecne záväzné opatrenia. Právo byť vypočutý sa totiž vzťahuje na individuálne opatrenia prijaté voči osobe a nemožno sa naň odvolávať v súvislosti s prijatím všeobecne záväzných opatrení.

Okrem toho vypočutie dotknutej tretej krajiny pred prijatím reštriktívnych opatrení, ktorými sa vykonáva voľba vonkajšej politiky, by znamenalo uložiť Rade povinnosť viesť s touto krajinou rokovania podobné medzinárodným rokovaniam. Tým by účinok, o ktorý usiluje zavedenie reštriktívnych opatrení voči uvedenej krajine, a to vyvíjať na ňu

¹ Nariadenie Rady (EÚ) 2017/2063 z 13. novembra 2017 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na situáciu vo Venezuele (Ú. v. EÚ L 295, 2017, s. 21).

² Rozhodnutie Rady (SZBP) 2018/1656 zo 6. novembra 2018, ktorým sa mení rozhodnutie (SZBP) 2017/2074 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na situáciu vo Venezuele (Ú. v. EÚ L 276, 2018, s. 10), a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1653 zo 6. novembra 2018, ktorým sa vykonáva nariadenia (EÚ) 2017/2063 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na situáciu vo Venezuele (Ú. v. EÚ L 276, 2018, s. 1).

³ Rozsudok z 20. septembra 2019, Venezuela/Rada, [T-65/18](#).

⁴ Rozsudok z 22. júna 2021, Venezuela/Rada, [C-872/19 P](#), Pozri tiež TK č. [112/21](#).

tlak, aby zmenila svoje správanie, stratil zmysel.

Po druhé, pokiaľ ide o povinnosť Rady uviesť odôvodnenie, Všeobecný súd konštatoval, že celková situácia, ktorá viedla k prijatiu reštriktívnych opatrení, ako aj ciele sledované týmito opatreniami, boli Radou dostatočne vysvetlené a Venezuela ich nemohla ignorovať.

Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa vecnej nepresnosti skutkových okolností a zjavne nesprávneho posúdenia politickej situácie vo Venezuele, Všeobecný súd na jednej strane konštatoval, že Rada založila hodnotenie situácie vo Venezuele na dôveryhodných a spoľahlivých informáciách, pričom Venezuela nepreukázala, že by skutkové okolnosti, na ktoré sa Rada odvolávala, boli poznačené vecnými nepresnosťami. Na druhej strane sa Rada mohla domnievať, že ku dňu prijatia napadnutého nariadenia boli násilie a neprimerané použitie sily, ako aj porušovanie ľudských práv a oslabovanie demokracie vo Venezuele dostatočne preukázané a že existovalo riziko, že sa takéto incidenty budú opakovať. Rada teda mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, dospieť k záveru, že vo Venezuele došlo k ohrozeniu demokracie, právneho štátu a ľudských práv.

Po štvrté Všeobecný súd odmietol tvrdenia Venezuely založené na uložení protiprávných protiopatrení a porušení medzinárodného práva. V tejto súvislosti sa Všeobecný súd predovšetkým domnieva, že sporné opatrenia nepredstavujú protiopatrenia, keďže dotknuté reštriktívne opatrenia nespĺňajú podmienky stanovené v návrhu článkov o zodpovednosti štátov za medzinárodne protiprávne činy, ako ich v roku 2001 prijala Komisia Organizácie Spojených národov pre medzinárodné právo. Okrem toho Všeobecný súd pri uplatnení judikatúry zamietol tvrdenie Venezuely, že Rada nemá právomoc prijať uvedené reštriktívne opatrenia bez predchádzajúceho súhlasu Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov. Všeobecný súd dodal, že Venezuela nepreukázala existenciu „všeobecnej praxe akceptovanej ako právo“, ktorá by vyžadovala získať takéto povolenie pred prijatím reštriktívnych opatrení Radou. Všeobecný súd ďalej zamietol tvrdenia Venezuely založené na porušení dohôd Svetovej obchodnej organizácie (WTO). Na jednej strane totiž Venezuela netvrdila, že napadnuté nariadenie výslovne odkazuje na ustanovenia dohôd WTO, a na druhej strane neuviedla, akým aktom alebo pri akej príležitosti mala Únia v úmysle splniť, prostredníctvom napadnutého nariadenia, konkrétny záväzok prijatý v rámci WTO. Všeobecný súd napokon zamietol aj tvrdenie Venezuely, že Rada vykonala svoju extrateritoriálnu právomoc. Všeobecný súd v tejto súvislosti uviedol, že sporné reštriktívne opatrenia sa týkajú osôb a situácií, ktoré patria do právomoci členských štátov *ratione loci* alebo *ratione personae*. V tejto súvislosti Všeobecný súd pripomenul, že právomoc Rady prijímať reštriktívne opatrenia patrí do rámca autonómnych opatrení Únie prijatých v rámci SZBP, ktorých cieľom je najmä zabezpečiť dodržiavanie povinností *erga omnes partes* rešpektovať zásady vyplývajúce zo všeobecného medzinárodného práva a z medzinárodných nástrojov všeobecnej alebo kvázi všeobecnej povahy, najmä z článku 1 Charty Organizácie Spojených národov.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Zostaňte v spojení!

